ब्राह्मणांस्तुवन्नाह यच्चरणाभिवंदनाद्धरिर्लक्ष्मींयशश्चावाप ॥ ३७ ॥ यत्सेवयाचेश्वरस्तुष्यति तदेवब्रह्मकुलंनिषेव्यतामितिद्वयोरन्वयः हरेर्लोकसंग्रहरूपोयोधर्मस्तत्परैः ॥ ३८ ॥ ननुब्रह्मकुलएवनित्यंसेव्यमानेसर्वदेवतामुखभूतेऽग्नौयज्ञाद्यनुष्ठानंनस्यान्नचतेनविनाचित्तशुद्धिर्नचतयाविनामोक्षःस्यादित्याशंक्याह पुमानितिद्वाभ्याम् यस्यब्रह्मकुलस्यनित्यंसंबंधेननिषेवया पुमान्स्वयमेवज्ञानाभ्यासादिकंविनाऽप्युत्तमंशमंमोक्षंलभेत कुतःयत्सेवयास्वतएवानतिवेलंशीघ्रंप्रसीदतः शुध्यतःआत्मनश्चित्तात्ततःपरंश्रेष्ठंदेवानांकिंमुखमस्ति ब्राह्मणसेवयैवयज्ञादिफलंज्ञानफलंतत्सर्वंभवतीत्यर्थः ॥ ३९ ॥ हरेरपितदेवपरंमुखमित्याह अश्नातीतिइज्यानांपूज्यानामिंद्रादीनांनामभिर्यस्यमुखेश्रद्धयाहुतंहविरनंतोयथाऽश्नातितथाचेतनयारहितेहुताशनेहुतंनाश्नाति कैर्हुतमश्नाति तत्त्वकोविदैः सर्वदेवमयश्चैतन्यमूर्तिरनंतइतितत्त्वंविद्वद्भिः कुतएवंभूतोऽसौतत्राह पारमहं

ब्रह्मण्यदेवःपुरुषःपुरातनोनित्यंहरिर्यच्चरणाभिवंदनात्॥अवापलक्ष्मीमनपायिनींयशोजगत्पवित्रंचमहत्तमाग्रणीः॥३७॥यत्सेवयाऽशेषगुहाशयःस्वराड्विप्रप्रियस्तुष्यतिकाममीश्वरः॥तदेवतद्धर्मपरैर्विनीतैःसर्वात्मनाब्रह्मकुलंनिषेव्यताम्॥३८॥पुमान्लभेतानतिवेलमात्मनःप्रसीदतोऽत्यंतशमंस्वतःस्वयम्॥यन्नित्यसंबंधनिषेवयाततःपरंकिमत्रास्तिमुखंहविर्भुजाम्॥३९॥अश्नात्यनंतःखलुतत्त्वकोविदैःश्रद्धाहुतंयन्मुखइज्यनामभिः॥नवैतथाचेतनयाबहिष्कृतेहुताशनेपारमहंस्यपर्यगुः॥४०॥यद्ब्रह्मनित्यंविरजंसनातनंश्रद्धातपोमंगलमौनसंयमैः॥समाधिनाबिभ्रतिहार्थदृष्टयेयत्रेदमादर्शइवावभासे॥४१॥तेषामहंपादसरोजरेणुमार्यावहेयाधिकिरीटमायुः॥यंनित्यदाबिभ्रतआशुपापंनश्यत्यमुंसर्वगुणाभजंति॥४२॥

स्यंज्ञानं तत्परानर्हंति अधिकुर्वंतीतिपारमहंस्यपर्यास्तागावोवाचोयस्मिन् उपनिषद्भिर्ज्ञानघनत्वेनोक्तइत्यर्थः यद्वापरमहंसानांज्ञाननिष्ठानांगम्यः पारमहंस्यःपरितोनगच्छंतिगावोवाचोयस्मिन्सपर्यगुरिंद्रियनियंतासचासौ सचपारमहंस्यपर्यगुर्ज्ञानरूपःसर्वांतर्यामीत्यर्थः ॥४०॥ नकेवलंचेतनत्वेनहुताशनाद्विशेषःकिंतुवेदज्ञानादपीत्याह यदित्यव्ययम् येब्रह्मवेदंनित्यंबिभ्रतितेषामित्युत्तरेणान्वयः मंगलंनामप्रशस्ताचरणंनित्यमप्रशस्तस्यवर्जनम् एतद्धिमंगलंप्रोक्तमृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः मौनमध्ययनविरोधिवार्तात्यागः समाधिनाचित्तस्थैर्येण अर्थदृष्टयेवेदार्थमपिविचारयंतीत्यर्थः यत्रवेदेइदंविश्वम् ॥ ४१ ॥ हेआर्याआयुर्यावज्जीवमधिकिरीटंमुकुटस्योपरि वहेयेतिप्रार्थनायांलिङ् यंरेणुम् ॥ ४२ ॥